RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.711 van 29 maart 2012
in de zaak A. 202.754/VII-38.324.

In zake : de BVBA HORECA TOTAAL BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Uitbreidingstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen
en door advocaat Barteld Schutyser
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 106

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Verzoekende partij in tussenkomst :
de BVBA FRANK VALKENEERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Bouckaert
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 29 september 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 11 april 2011 houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de BVBA Frank Valkeneers voor de exploitatie van een

handelszaak gelegen te Evergem, Noorwegenstraat 39, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof Hectors, die loco advocaat Els Empereur verschijnt voor de verzoekende partij, jurist Fabienne Vanderstraeten, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pieter Vandenheede, die loco advocaat Jan Bouckaert verschijnt voor de verzoekende partij in tussenkomst, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 maart 2011 dient de BVBA Frank Valkeneers een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een handelszaak, die zou

worden gebouwd aan de Noorwegenstraat te Evergem, in een gebied dat volgens het gewestplan bestemd is als regionaal bedrijventerrein.

Er worden geen bezwaren ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

3.2. Op 11 april 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem de gevraagde vergunning.

3.3. Onder meer de verzoekende partij stelt tegen die beslissing een administratief beroep in.

3.4. De afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert hierop gunstig; de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert ongunstig; de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, maar merkt op dat ook het lozen van bedrijfsafvalwater moet worden aangevraagd; de provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren ongunstig.

3.5. Op 29 september 2011 verklaart de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk, omdat zij geen rechtstreekse hinder zou kunnen ondervinden in de zin van artikel 24, § 1, 5°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Ter zitting legt de verzoekende partij een aantal stukken neer. Aangezien uit die stukken blijkt dat de verzoekende partij op het ogenblik van het

indienen van haar verzoekschrift niet over die stukken kon beschikken, worden zij bij het dossier gevoegd.

V. Tussenkomst

5. Met een op 6 maart 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Frank Valkeneers om in het geding te mogen tussenkomen.

Aan deze vennootschap werd overeenkomstig artikel 9 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State op 20 december 2011 kennis gegeven van de door de verzoekende partij ingestelde vordering. Deze kennisgeving werd toegezonden aan de maatschappelijke zetel van de vennootschap.

Op grond van voornoemd artikel 9 kan degene aan wie kennis is gegeven van het verzoekschrift, binnen vijftien dagen na de ontvangst van die kennisgeving een vordering tot tussenkomst in de schorsingsprocedure instellen. Deze termijn ging dus in bij de ontvangst van de kennisgeving op 28 december 2011. In het verzoekschrift tot tussenkomst wordt niet aannemelijk gemaakt dat de belanghebbende partij de kennisgeving niet in ontvangst kon nemen ten gevolge van omstandigheden die niet aan haar toedoen zijn te wijten. Het verzoek tot tussenkomst is laattijdig en bijgevolg niet ontvankelijk.

VI. Ontvankelijkheid van de vordering

6. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de huidige vordering.

Over die ingeroepen exceptie zou slechts uitspraak moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen overgaan, is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is.

VII. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

8. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt de verzoekende partij dat de bouwwerken voor de vestiging van de inrichting reeds werden aangevangen en dat het gebouw binnen korte tijd kan worden voltooid. Zij staaft zulks door de voorlegging van een aantal foto's die zouden zijn gemaakt op 9 november 2011 en waarop grondwerken te zien zijn. Zij meent dat uit de bouwplannen en uit het bouw- en milieuaanvraagdossier blijkt dat de constructie binnen enkele maanden afgewerkt kan zijn.

Zij stelt ten slotte :

> "Een schorsing van de bestreden milieuvergunning brengt enerzijds met zich dat de Deputatie zich zal moeten uitspreken over het ingestelde beroep, waarbij dient benadrukt dat alle adviezen omtrent de aanvraag ongunstig voorliggen wegens strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften. Anderzijds zal de schorsing van de milieuvergunning verhinderen dat de kleinhandelsvestiging in industriegebied geëxploiteerd zal worden zonder dat ten gronde uitspraak zal gedaan zijn over de onverenigbaarheid met de planologische bestemming.
>
> Om die reden veroorzaakt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel".

9. De verwerende partij is van oordeel dat de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoont en stelt voorts :

"Er wordt enkel in algemene en vage bewoordingen gewezen op het feit dat de bouwwerken gestart zijn op basis van een aldus verzoekster onwettige stedenbouwkundige vergunning. Er wordt ook gesteld dat het 'voor zich spreekt dat het absoluut noodzakelijk en uiterst urgent is om te vermijden dat de gebouwen effectief zijn opgericht voordat de Raad van State uitspraak kan doen over een annulatieberoep', hetgeen volgens verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.
De link met de bestreden beslissing is hierbij echter volledig zoek.

Daarnaast wordt gesteld dat een schorsing door de Raad van State met zich meebrengt dat de Deputatie zich opnieuw moet uitspreken over het ingestelde beroep. Dit kan echter evenmin en moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken, vermits het ten eerste enkel een eventuele vernietiging is, en niet de schorsing, die de Deputatie verplicht om een nieuwe beslissing te nemen en vermits, ten tweede, niet kan gealludeerd worden op een eventuele beslissing die de verwerende partij opnieuw zou moeten nemen. Het nadeel of voordeel dat uit een toekomstige hypothetische beslissing van de verwerende partij zou voortvloeien is niet dienstig bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Evenmin is de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat rechstreeks uit de bestreden beslissing voortvloeit. (Zie: arrest 'Nv Recyclagepark Limburg', nr. 114.389 van 13 januari 2003 en arrest 'G. Van Beek en Zoon', nr. 189.724 van 22 januari 2009).

De onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing van de Deputatie houdt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in voor de verzoekende partijen".

Beoordeling

10. De vordering van de verzoekende partij is gericht tegen het onontvankelijk bevinden van haar administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem. De gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van het in deze bestreden besluit, zou evenwel niet de schorsing inhouden van de tenuitvoerlegging van de door het college van burgemeester en schepenen verleende milieuvergunning. Opdat de gevorderde schorsing een voor de verzoekende partij nuttig effect zou hebben door de nadelen verbonden aan de exploitatie van de inrichting te voorkomen, zou het schorsingsarrest de verwerende partij ertoe moeten aanzetten haar beslissing in te trekken en tegelijk het administratief beroep ontvankelijk te bevinden, om vervolgens de door het college

verleende vergunning op te heffen of te wijzigen, dit zonder een uitspraak ten gronde door de Raad van State af te wachten. De hiervoor gestelde voorwaarden zijn hypothetisch, zodat de verzoekende partij niet op afdoende wijze aantoont dat haar als rechtstreeks gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te worden berokkend en dat zulks alleen door de schorsing van het bestreden besluit zou kunnen worden afgewend.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering van de verzoekende partij af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Frank Valkeneers tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt verworpen.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij in tussenkomst wordt verwezen in de kosten van het verzoek tot tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Yves Depoorter	**Luc Hellin**